

Nr 177.

Av herr **Andersson, Karl**, om sänkning av riksdagsmännens arvoden.

Vid 1924 års riksdag väcktes av undertecknad m. fl. motioner om riksdagsmannaarvodets sänkning, vilka motioner dock blevo av riksdagen avslagna.

Det synes mig nu vara lämpligt att på nytt upptaga frågan till prövning. Sedan riksdagen år 1921 fastställde de nu utgående riksdagsmannaarvodena till respektive 32 och 24 riksdaler per dag, har penningvärdet stabiliserats på en nivå, som är avsevärt högre än då, och levnadskostnaderna ha undergått en väsentlig minskning. Då konstitutionsutskottet i maj 1920 tillstyrkte nu gällande traktamentsbelopp utgjorde socialstyrelsens näst förut fastställda indextal för levnadskostnaderna 265. Samma indextal är för närvarande 171. Att en sänkning nu bör äga rum är så mycket tydligare, som man på alla områden inom statsförvaltningen söker och bör genomföra de inskränkningar, vilka betingas av förändringen i pridförhållandena och det ekonomiska läget i övrigt. År 1920 uttalade konstitutionsutskottet i sitt av riksdagen godkända betänkande, att det då föreslagna (= nu gällande) traktamentets "effektiva värde något så när komme att motsvara det vid riksdagsordningens antagande stipulerade beloppet". Men om detta var fallet vid det i maj 1920 gällande indextal 265, så måste vid nuvarande indextal 171 en väsentlig höjning av realvärdet i jämförelse med 1865 ha inträtt.

Med stöd av det anförda får jag hemställa,

att utskottet måtte föreslå riksdagen att såsom vilande antaga följande ändrade lydelse av § 12 riksdagsordningen:

Ledamot av — — — — —
 25 riksdaler, vilket dagtraktamente dock ej må överstiga
 sammanlagt 3,500 riksdaler — — — — —
 Ledamot av — — — — —
 18 riksdaler — — — — — sammanlagt 2,520 riksdaler
 — — — — — befallningshavande.

Stockholm den 31 januari 1927.

Karl Andersson.